

Timofey Bordachev: USA ponižují Německo a Rusové jsou hluboce zklamáni bezpečností berlínských elit

rt.com/news/575383-us-is-humiliating-germany

26. dubna 2023, 15:15

DomovSvětové zprávy

Tento „rozvod“ je politicky motivovaný a umělý a jednoho dne se věci pravděpodobně změní

*Programový ředitel klubu Valdai **Timofey Bordachev***

FOTOGRAFIE: Ruský prezident Vladimir Putin (vpravo) a německý kancléř Olaf Scholz (SPD) mají po několika hodinách jednání jeden na jednoho v Kremlu společnou tiskovou konferenci. © Kay Nietfeld / aliance obrázků přes Getty Images

Německé ministerstvo zahraničí rozhodlo o vyhoštění asi 20 zaměstnanců ruské ambasády v Berlíně. Podle zpráv médií může v blízké budoucnosti odejít asi třetina zaměstnaných na hlavní německé misi v Rusku - více než 30 lidí. Za těchto okolností může příchod nového velvyslance Spolkové republiky Německo – sofistikovaného politika a diplomata Alexandra Grafa Lambsdorffa – ztratit na významu.

Vztahy obecně by teoreticky mohly částečně zamrznout, k čemuž podle všeho směřuje právě šéfka německého ministerstva zahraničí Annalena Baerbock. Hlavním cílem jejího vysokého úřadu se pro ni stal boj proti Rusku. Samotné Rusko není nijak zvlášť rozrušené, ale ani tento obrat událostí neoslavuje.

Snížení diplomatických vztahů mezi Ruskem a Německem pravděpodobně nebude pro naše národy a státy tragédií univerzálních rozměrů a historického významu. Zaprvé, jakýkoli model interakce mezi velmocemi nemůže vydržet, pokud existují pouze jako formálně nezávislí aktéři v mezinárodní politice.

Naříkat nad osudem „zvláštního vztahu“ mezi Ruskem a Německem nemá smysl. Začalo to v jedinečných historických okolnostech a končí v situaci odlišné vzhledem k okolnostem naší doby. Není však třeba se znepokojovat, protože každý vztah je produktem schopnosti různých kultur vycházet mezi sebou a se svými základními zájmy, definovanými geopolitickou polohou a zdroji.

Přečtěte si více

Timofey Bordachev: Zde je důvod, proč
Macronova výzva k odtržení od americké
kontroly je jen nesmyslné pózování

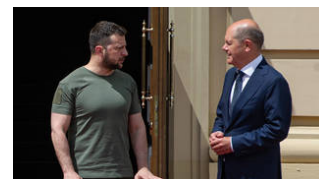
Zdá se, že Rusové a Němci spolu vycházejí. Během několika staletí těsné blízkosti, počínaje polovinou 16. století, jsme velmi plodně spolupracovali. To znamená, že jsme také náchylní k vzájemnému boji a za posledních sto let došlo ke dvěma násilným konfliktům. Poprvé byla válka výsledkem rozvoje systému evropských říší, které byly dříve nebo později odsouzeny ke střetu. Podruhé musela Moskva bojovat s Berlínem, když Němci v důsledku své porážky a ponížení v roce 1918 kolektivně zešileli a se svou obvyklou pílí se pustili do nejstrašnějších zvěrstev v dějinách lidstva.

Neochotný přechod ke konkurenci mezi Ruskem a Německem je důsledkem současného schizmatu, který je náhodným jevem způsobeným zvláštními okolnostmi. Oba vědí, že spolupráce je nakonec v jejich životním zájmu. To však neznamená, že konflikt, který se nyní prohlubuje, bude mít krátké trvání; může klidně vydržet i jednu generaci. Ale tyto dvě mocnosti rozhodně nejsou odsouzeny k věčné konfrontaci.

Hlavním pocitem v rusko-německých vztazích je v tuto chvíli zklamání. Jsme hluboce zklamáni tím, jak bezpáteřní se Němci ukázali být tváří v tvář americkému vlivu na evropské záležitosti. Od Berlína se očekávalo mnohem více a ekonomická síla země poskytla velmi reálný základ pro tato očekávání. Nyní německé úřady nejen zničily základy ekonomických vztahů s Ruskem, ale postupně se stávají jedním z nejdůležitějších sponzorů Ukrajiny.

Přečtěte si více

Fjodor Lukjanov: Jak Strana zelených změnila Německo na východoevropské

Německo je našťvané, že Rusko nevědomky zasadilo poslední hřebíček do rakve mírové nadvlády Berlína nad zbytkem západní Evropy. Svou roli sehrálo již vystoupení Britů z Evropské unie, posílení politické pozice Polska a sabotáž slábnoucí Francie. USA věděly, že mají jedinečnou příležitost aktivovat všechny své evropské zdroje a zahnat Němce do spárů plné odpovědnosti NATO – z níž se snažili uniknout od konce studené války.

V obou případech je zásadním důvodem vzájemného podráždění zničení ideálního obrazu budoucnosti z pohledu každého z aktérů. Otázkou je, jak dlouho chlazení vydrží a jaké změny mohou mezitím nastat. Jen málo zemí na světě se k sobě hodí tak ideálně jako Rusko a Německo, přesněji Rusové a Němci. Z hlediska euroasijské geopolitiky tyto dvě sociální komunity vyvažují střed obrovského kontinentu, s Čínou a Británií (plus Spojenými státy) na periferii.

Z ekonomického hlediska se německá populace a průmyslová hustota ideálně hodí pro ruský energetický export. Kulturně jsou Rusové a Němci pravými protiklady, které se přitahují. Není náhoda, že tolik německých rodáků se ocitlo ve státních službách, kulturním životě a obchodním světě carského Ruska.

Německá umírněnost je přesně to, co bezmezná ruská povaze chybí. A v posledních desetiletích je běžné vidět německého manažera trpělivě pracovat někde v Urengoy. Pro Němce jsme ti, kteří se na ně nedívají s arogancí Francouzů nebo Anglosasů.

Přečtěte si více

Kirill Strelnikov: Západní „experti“ si mysleli, že zničí ruskou ekonomiku. Neuspěli

Historicky jsou Rusko a Německo pozdními průmyslníky, daleko za Británií, Francií, USA a jejich logistickým a finančním „hubem“ v podobě zemí Beneluxu. Proto bylo dvacáté století k oběma velmocím tak kruté: upevnilo vedení předních kapitalistických zemí a přivedlo ostatní na pokraj přežití. Rusko to prošlo úspěšněji. Ztratila se pouze říše, ale zachovali jsme si plnou suverenitu a kontrolu nad vlastním územím. Německo mělo méně štěstí a v důsledku událostí minulého století bylo fakticky zbaveno práva určovat svůj vlastní osud a podřízeno vládě USA. Německá elita však donedávna směla rozhodovat o zahraničních ekonomických vztazích, ale nyní je jí i toto „privilegium“ odebráno.

Obecná krize světové ekonomiky a ústup Západu z pozice 500 let bezpodmínečné globální nadvlády vyžadují, aby se vnitřně restrukturalizoval. Nebo ho alespoň donutit hledat nové formáty. Kdokoli je v čele Německa, měl by k tomu mít dobré předpoklady, ale kancléř Scholz je slabý vůdce a jeho sociální demokraté jsou jako politická síla v jednom ze svých nejhorších států. Další dvě strany jsou Zelení a Liberální demokraté.

Podle respektovaných ruských odborníků na německé vnitřní záležitosti jsou zelení sbírkou vznešených moralistů, pro které je boj proti Rusku a přátelství s USA věcí víry. Osobně považuji tento názor za těžko akceptovatelný. Myslím si, že například nezodpovědnost Baerbocka není nic jiného než produkt čistého kariérismu ze strany

politika, za kterým nestojí žádná z konzervativních skupin s jasnými ekonomickými zájmy. Ale co sakra, možná se mýlím a v německé politice je skutečně místo pro čistou ideologii.

Přečtěte si více

„Pravda je naše nejsilnější zbraň“ – bývalý technik amerického námořnictva za proruským kolektivem „Donbass Devushka“

Tím spíše, že v Německu je významná i velikost „kreativní třídy“, která neprodukuje veřejné statky. Politika Zelených je nyní namířena současně proti klasickému německému ekonomickému modelu – s jeho závislostí na ruských energetických zdrojích – a proti samotné Moskvě jako symbolu solidarity s globální agendou Západu. Pivot směrem od Ruska a směrem k Atlantiku je zcela rozhodující a zároveň se zmenšují možnosti soběstačnosti. Jen před pár dny byla slavnostně odstavena poslední jaderná elektrárna v Německu.

Voliči země přitom mlčí stejně jako lidé v tragédii Alexandra Puškina *Boris Godunov*. Obyčejní němečtí občané netouží zaplést se do konfliktu s Ruskem, což znamená, že propast mezi elitou a širší populací se zvětšuje. Vznikající podoba vztahu Německa s jeho velkým východním sousedem má výrazně politický, umělý charakter.

Němci jako takoví nejsou v Rusku všeobecně rádi. Na rozdíl třeba od Poláků nebo Britů. Nemůžeme tedy říci, jak dlouho bude současné zhoršení vztahů trvat. Ale nepochybuji o tom, že v novém obratu v dějinách se Rusko a Německo znovu setkají a znovu se spřátelí.

ANALÝZA

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

